U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **Gold Man Sax, a.s.,** se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, právně zastoupeného JUDr. Luďkem Lisse, Ph.D. LL.M., advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 40, Praha 7, proti žalovaným: **1) Česká republika,** jednající Městským soudem v Praze, **2) Městský soud v Praze, 3) předseda Městského soudu v Praze,** o žalobě proti nečinnosti správního orgánu, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 118/2009, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Krajský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 44 Ca 118/2009 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě do 10. 4. 2010.

II. Navrhovateli **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel (dále také „žalobce“) se svým podáním ze dne 18. 12. 2009, označeným jako „návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve smyslu ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb.“, které bylo doručeno Krajskému soudu v Praze (dále i jen „krajský soud“) dne 22. 12. 2009 a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 2. 2010, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 118/2009. Svůj návrh odůvodnil tím, že po téměř 10 měsících od podání žaloby nebylo vydáno rozhodnutí, a to i přes skutečnost, že navrhovatel soudu nesdělil, že požaduje, aby v uvedené věci bylo nařízeno ústní jednání. Krajský soud tak může vydat rozhodnutí pouze na základě jemu předložených písemných důkazů.

Předsedkyně senátu 44 Ca Krajského soudu v Praze ve svém vyjádření uvedla, že dne 15. 10. 2009 byla uvedenému soudu postoupena k projednání a rozhodnutí žaloba podaná žalobcem, o které tento soud dosud nerozhodl, aniž by jakkoliv specifikovala důvody, proč soud nerozhodl.

Z obsahu předloženého spisu krajského soudu sp. zn. 44 Ca 118/2009 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 12. 3. 2009 domáhal vydání rozsudku, že žalovaný je povinen promítnout provedení zápisu žalobce do obchodního rejstříku a uhradit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Městský soud v Praze po zahájení řízení návrhem na vydání rozhodnutí o vyloučení soudců tohoto soudu z rozhodování ve věci podle § 8 odst. 3, věty druhé, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s."), a na postup podle § 9 tohoto zákona ze dne 3. 6. 2009 předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, který usnesením ze dne 20. 8. 2009, č. j. Nao 42/2009 – 21, které nabylo právní moci dne 8. 9. 2009, rozhodl, že soudci specializovaných senátů správního soudnictví Městského soudu v Praze jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci a věc se přikazuje Krajskému soudu v Praze. Předmětný spis byl doručen Krajskému soudu v Praze dne 15. 10. 2009, uvedený soud neučinil od tohoto dne až do podání návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu žádný procesní úkon. Až teprve po obdržení uvedeného návrhu dne 12. 1. 2010 zaslal stejnopis návrhu na určení lhůty Městskému soudu v Praze a předsedovi tohoto soudu, a poté dne 29. 1. 2010 zaslal stejnopis žaloby stejným adresátům.

Podle § 174a odst. 1, věty první, zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích"), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty").

Podle odstavce 8 citovaného ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že ode dne 15. 10. 2009, kdy byl krajskému soudu doručen spis zaslaný Nejvyšším správním soudem, do dne 22. 12. 2009, kdy tento soud obdržel návrh na určení lhůty k procesnímu úkonu, tedy po dobu delší 2 měsíců, neučinil tento soud vůbec žádný procesní úkon bezprostředně směřující k projednání a rozhodnutí této věci. Tento nežádoucí procesní postup zvýrazňuje dále také i skutečnost, že krajský soud po obdržení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu nepostupoval dle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích a věc nepostoupil do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto návrhu se svým vyjádřením Nejvyššímu správnímu soudu a neinformoval o tomto postupu navrhovatele, ani neprovedl do 30 dnů od doručení uvedeného návrhu procesní úkon, u kterého podle navrhovatele dochází k prodlení. Místo tohoto zákonem stanoveného postupu zaslal stejnopis návrhu na určení

lhůty a stejnopis žaloby žalovaným; tímto zmatečným postupem způsobil další neodůvodněné průtahy v řízení.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.), pokud dříve nerozhodne ve věci samé bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost krajského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 10. 4. 2010, je krajský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že ochranu právům je třeba poskytnout v přiměřené době (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů však z obsahu spisu nevyplývá, soud rozhodl tak, že navrhovateli se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 19. února 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu